

ANNEX VI. Anàlisi de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya i Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests

- Reprodueix la normativa bàsica de la Llei de Bases de Règim Local de l'Estat.
- Aprofundeix en el marc general que defineix la Carta Europea de l'Autonomia Local.

Article 6

1. Els ens locals es regeixen pel que disposa la Llei 7/1985, del 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.

Article 68

Per a la gestió dels seus interessos, el municipi també pot exercir activitats complementàries de les pròpies d'altres administracions públiques i, en particular, les relatives a:

- f) La protecció del medi.
- i) El foment de les estructures agràries i la prestació de serveis d'interès públic agrari.

Article 69

1. Són municipis de règim especial:
 - b) Els de muntanya.

Article 71

1. Els municipis que formen part d'una comarca de muntanya queden integrats en el règim comarcal especial establert per la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya, sens perjudici de l'aplicació dels beneficis que determina l'apartat 3.

Article 79

1. És competència de l'entitat municipal descentralitzada:
 - a) La vigilància dels béns d'ús públic i dels comunals.
 - b) La conservació i l'administració del seu patrimoni, inclòs el forestal, i la regulació de l'aprofitament dels seus béns comunals.

Article 184

Els béns dels ens locals es classifiquen en béns de domini públic i béns patrimonials.

Article 185

1. Són béns de domini públic els afectes a l'ús públic o als serveis públics dels ens locals i els que la llei els declari amb aquest caràcter. Tenen també aquesta consideració els béns comunals.

2. S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ésser directament utilitzats pels particulars.
3. S'entén que són afectes al servei públic aquells béns que, per llur naturalesa o per les disposicions particulars d'organització, s'adeqüin essencialment o exclusivament al fi particular del servei.
4. En tot cas, són béns de domini públic els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis.
5. Igualment són subjectes al règim de domini públic els drets reals que corresponen a les entitats locals sobre béns que pertanyen a altres persones, quan aquests drets es constitueixen per a utilitat d'algun dels béns indicats pels apartats anteriors o per a la consecució de fins d'interès públic equivalents als que serveixen els dits béns.

Article 186

Tenen la consideració de béns comunals aquells l'aprofitament dels quals correspon al comú dels veïns. Els és aplicable el règim jurídic dels béns de domini públic, sens perjudici de les normes específiques que regulen llur aprofitament.

Article 187

Tenen la consideració de béns patrimonials els que són propietat de l'ens local i no són destinats directament a l'ús públic o a l'exercici de cap servei públic de competència local, o a l'aprofitament pel comú dels veïns.

Es regeixen pel que disposa llur legislació específica i, si aquesta mancava, per les normes de dret privat.

Article 188

1. Per a alterar expressament la qualificació jurídica dels béns dels ens locals s'ha d'incoar expedient en el qual se n'acrediti l'oportunitat i la legalitat.
2. No obstant això, s'entén com a efectuada automàticament l'afectació dels béns al domini públic en els supòsits següents:
 - a) Per l'aprovació definitiva dels plans d'ordenació urbana i els projectes d'obres i serveis.
 - b) Per l'adscripció de béns patrimonials durant més de vint-i-cinc anys a un ús o servei públic.
 - c) Quan l'ens local adquireix per usucapió el domini d'un bé que hagués estat destinat a un ús o un servei públic o comunal.
 - d) Quan els béns s'adquireixen per expropiació forçosa, en el qual cas s'entenen com a afectats a l'ús o el servei determinants de la declaració d'utilitat pública o d'interès social.

- e) Quan els béns s'adquireixen per cessió obligatòria per tal d'ésser destinats a l'ús públic o a la prestació d'un servei públic.
3. Si el que disposen les lletres a) i b) afecta béns comunals, s'entén com a modificada llur naturalesa de béns de domini públic en el sentit de l'afectació que correspongui.
 4. Si els béns comunals no han estat objecte d'aprofitament durant més de deu anys, encara que en alguns hi hagi actes aïllats d'aprofitament, pot alterar-se'n la qualificació jurídica i considerar-se com a béns patrimonials, si així ho autoritza el Govern de la Generalitat.
 5. La resolució dels expedients d'alteració de la qualificació jurídica dels béns dels ens locals correspon al ple. Si l'acord comporta la desafectació del béns de domini públic o comunals, cal el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

Article 189

1. Es pot procedir a la desafectació de béns de domini públic i dels comunals si, durant el període de vint-i-cinc anys, no s'han utilitzat en el sentit de llur afectació pública.
2. En aquest cas, cal que així es constati per acord del ple adoptat per majoria simple, sense que s'hagi de tramitar l'expedient previ a què es refereix l'article 188.1.
3. El que estableix aquest article no és aplicable quan la utilització dels béns s'ha fet en un sentit inherent a una altra modalitat del domini públic.

Article 192

1. Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven llur caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles.
2. Són també inalienables i inembargables les forests catalogades que pertanyen als ens locals, en els termes que estableix la legislació específica sobre la matèria.

Article 195

1. Els ens locals poden cedir gratuïtament els béns patrimonials, mitjançant la instrucció prèvia d'un expedient en el qual s'ha de determinar, com a mínim:
 - a) La finalitat de la cessió i que aquesta es fa en benefici de la població de l'ens local.
 - b) La justificació que la finalitat de la cessió no es pot assolir mantenint l'ens local el domini o el condomini dels béns, ni constituint sobre aquests cap dret real.
2. Abans que el ple aprovi la cessió, l'expedient s'ha de sotmetre a informació pública per un període mínim de trenta dies, durant el qual es poden formular reclamacions o al·legacions.

Article 196

1. Els béns patrimonials immobles es poden cedir gratuïtament:
 - a) A altres administracions o entitats públiques.
 - b) A entitats privades sense ànim de lucre que els hagin de destinar a fins d'utilitat pública o d'interès social, sempre que complementin o contribueixin al compliment d'interessos de caràcter local.
2. L'acord de cessió ha de determinar la finalitat concreta a què les entitats o les institucions beneficiàries han de destinar els béns.
3. Si els béns cedits no es destinen a l'ús previst en el termini fixat o deixen d'ésser-hi destinats, revertiesen automàticament de ple dret al patrimoni de l'ens local cedent, el qual té dret a rebre, si s'escau, el valor dels danys i perjudicis causats i el del detriment experimentat pels béns.

Article 202

1. La utilització dels béns de domini públic pot adoptar les modalitats següents:
 - a) Ús comú, general o especial, si hi concorren circumstàncies singulars de perillositat, d'intensitat d'ús o altres de semblants.
 - b) Ús privatiu.
2. L'ús comú general s'exerceix lliurement d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i les disposicions generals.
3. L'ús comú especial es pot subjectar a llicència, d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i d'obertura a l'ús públic i les disposicions generals.
4. L'ús privatiu inherent a l'afectació dels béns i el que comporta la transformació o la modificació del domini públic resta subjecte a concessió administrativa. L'ús privatiu que no comporta transformació ni modificació del domini públic resta subjecte a llicència.

Article 204

1. L'aprofitament dels béns comunals es fa ordinàriament en règim d'explotació comuna o col·lectiva. Quan aquest sistema no és possible, l'aprofitament s'ha de regir pel costum o les ordenances locals i, en defecte d'aquestes, s'ha d'adjudicar per lots entre els veïns.
2. Excepcionalment, quan no sigui possible l'aprofitament en la forma determinada per l'apartat 1, els béns comunals es poden arrendar o cedir en ús. En aquest cas, l'adjudicació s'ha de fer per subhasta pública, amb informe previ del Departament de Governació, que l'ha d'emetre en el termini màxim de trenta dies.

Article 205

1. Els acords relatius a les concessions sobre béns de domini públic de més de cinc anys i de quantia superior al deu per cent dels recursos ordinaris del pressupost, i també els referents a les cessions d'aprofitaments de béns

2. comunals, han d'ésser adoptats per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.
3. Les altres concessions sobre béns de domini públic, i la cessió per qualsevol títol de l'ús de béns patrimonials, han d'ésser també competència del ple. No obstant això, aquest les pot delegar en la comissió de govern.

Article 209

1. La titularitat dels béns comporta l'obligació de conservar-los i millorar-los.

Article 210

2. L'atermenament de les forests públiques que pertanyen als ens locals es regeix pel que estableix la legislació específica sobre aquesta matèria.

Article 211

3. La recuperació de la possessió de les forests catalogades s'ha de regir per la legislació específica sobre aquesta (aquesta) matèria.

Article 212

L'extinció dels drets constituïts sobre els béns de domini públic i comunals en virtut d'autorització, concessió o qualsevol altre títol i de les situacions possessòries a què han pogut donar lloc, és efectuada per via administrativa pels mateixos ens locals, un cop instruït l'expedient i escoltats els interessats, i pot donar lloc a indemnització si s'escau en dret.

Article 213

L'exercici de les accions administratives a què es refereixen els articles 211 i 212 és competència del ple de la corporació, llevat de les que són urgents, que han d'ésser exercides pel president.

Article 215

Cap tribunal, jutge o autoritat administrativa no pot dictar providència d'embargament ni tramitar manament d'execució contra els béns i els drets del patrimoni dels ens locals, ni contra llurs rendes, fruits o productes.

Article 216

Els béns comunals i els altres béns de domini públic no són subjectes a cap tribut.

Article 217

1. Les persones que tenen a llur càrrec la gestió dels béns o dels drets dels ens locals són obligades a tenir cura de llur custòdia, conservació i aprofitament, i responen davant la corporació respectiva dels danys i els perjudicis esdevinguts per llur pèrdua o detriment, o en cas de frau o negligència.
2. Els particulars que per frau o negligència causin danys en el domini públic dels ens locals o hi facin actes d'ocupació seran sancionats amb multa, l'import de la qual es pot establir entre el valor i el doble del valor del perjudici causat o d'allò usurpat, sens perjudici d'ésser obligats a reparar els danys i els perjudicis i a restituir el que haguessin sostret.

Article 232

1. En l'accés als serveis públics i en la utilització d'aquests s'ha de respectar el principi d'igualtat en relació amb totes aquelles persones que compleixen els requisits establerts per la reglamentació del servei.
2. Si les característiques o la naturalesa del servei ho permeten, els ens locals han d'establir les tècniques de participació dels usuaris en el desenvolupament dels serveis públics, per tal de garantir llur funcionament adequat i llur millora.

Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests

Article 2. Àmbit d'aplicació.

Aquesta Llei és aplicable a totes les forests espanyoles d'acord amb el concepte que conté l'article 5. En el cas de les forests veïnals de mancomú, aquesta Llei els és aplicable sense perjudici del que estableix la legislació especial.

Article 9. Administració local.

Les entitats locals, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i de la legislació de les comunitats autònomes, exerceixen les competències següents:

- a) La gestió de les forests de la seva titularitat no incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública.
- b) La gestió de les forests catalogades de la seva titularitat quan així ho disposi la legislació forestal de la comunitat autònoma.
- c) La disposició del rendiment econòmic dels aprofitaments forestals de totes les forests de la seva titularitat, sense perjudici del que disposa l'article 38 en relació amb el fons de millores de forests catalogades o, si s'escau, del que disposa la normativa autonòmica.
- d) L'emissió d'informe preceptiu en el procediment d'elaboració dels instruments de gestió relatius a les forests de la seva titularitat inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública.

- e) L'emissió d'altres informes preceptius que preveu aquesta Llei, relatius a les forests de la seva titularitat.
- f) Les altres que, en la matèria objecte d'aquesta Llei, els atribueixi, de manera expressa, la legislació forestal de la comunitat autònoma o altres lleis que siguin
- g) aplicables.

Article 11. Forests públiques i forests privades.

1. Per raó de la seva titularitat les forests poden ser públiques o privades.
2. Són forests públiques les que pertanyen a l'Estat, a les comunitats autònomes, a les entitats locals i a altres entitats de dret públic.
3. Són forests privades les pertanyents a persones físiques o jurídiques de dret privat, ja sigui individualment o en règim de copropietat.
4. Les forests veïnals de macomú tenen una naturalesa especial derivada de la seva propietat en comú, subjecta a les limitacions d'indivisibilitat, inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat. Sense perjudici del que preveu l'article 2.1 d'aquesta Llei, se'ls ha d'aplicar el que disposa per a les forests privades.

Article 12. Forests de domini públic i forests patrimonials.

1. Són de domini públic o demaniais i integren el domini públic forestal:
 - a) Per raons de servei públic, les forests incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, així com les que s'hi incloguin d'acord amb l'article 16.
 - b) Les forests comunals, pertanyents a les entitats locals, mentre el seu aprofitament correspongui al comú dels veïns.
 - c) Les altres forests que, sense complir les característiques anteriors, han estat afectades a un ús o servei públic.
2. Són forests patrimonials les de propietat pública que no siguin demaniais.

Article 13. Forests catalogades d'utilitat pública.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les comunitats autònomes poden incloure al Catàleg de forests d'utilitat pública les forests públiques compreses en algun dels casos següents:

- a) Les que siguin essencials per a la protecció del sòl davant processos d'erosió.
- b) Les situades en capçaleres de conques hidrogràfiques i les altres que contribueixin decisivament a la regulació del règim hidrològic, que evitin o redueixin allaus, riudes i inundacions i que defensen poblacions, conreus i infraestructures.

- c) Les que evitin o redueixin els despreniments de terres o roques i l'aterrament d'embassaments i les que protegeixin conreus i infraestructures contra el vent.
- d) Les que sense complir plenament en el seu estat actual les característiques que descriuen els paràgrafs a), b) o c) es destinin a la repoblació o millora forestal amb les finalitats de protecció que s'hi indiquin.
- e) Les que contribueixin a la conservació de la diversitat biològica, a través del manteniment dels sistemes ecològics, la protecció de la flora i la fauna o la preservació de la diversitat genètica i, en particular, les que constitueixin o formin part d'espais naturals protegits, zones d'especial protecció per a les aus, zones d'especial conservació o altres figures legals de protecció, així com les que constitueixin elements rellevants del paisatge.
- f) Les altres que estableixi la comunitat autònoma en la seva legislació.

Article 14. Règim jurídic de les forests demaniales.

Les forests del domini públic forestal són inalienables, imprescriptibles i inembargables i no estan subjectes a cap tribut que gravi la seva titularitat.

Article 15. Règim d'usos en el domini públic forestal.

1. L'Administració gestora de les forests demaniales pot donar caràcter públic als usos respectuosos amb el medi natural, sempre que es facin sense ànim de lucre i d'acord amb la normativa vigent, en particular amb el que preveuen els instruments de planificació i gestió aplicables, i quan siguin compatibles amb els aprofitaments, les autoritzacions o les concessions legalment establerts.
2. L'Administració gestora de les forests demaniales ha de sotmetre a atorgament d'autoritzacions les activitats que, d'acord amb la normativa autonòmica, la requereixin per la seva intensitat, perillositat o rendibilitat. En les forests catalogades és preceptiu l'informe favorable de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.
3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, els aprofitaments forestals en el domini públic forestal es regeixen pel que estableixen els articles 36 i 37 d'aquesta Llei.
4. L'Administració gestora de les forests demaniales ha de sotmetre a atorgament de concessió totes les activitats que impliquin una utilització privativa del domini públic forestal. En les forests catalogades, aquesta concessió requereix l'informe favorable de compatibilitat amb la persistència dels valors naturals de la forest per part de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

Article 16. Catàleg de forests d'utilitat pública.

1. El Catàleg de forests d'utilitat pública és un registre públic de caràcter administratiu en què s'inscriuen totes les forests declarades d'utilitat pública.
2. La inclusió i l'exclusió de forests al Catàleg de forests d'utilitat pública i la seva gestió correspon a les comunitats autònomes en els seus territoris respectius. Les comunitats autònomes han de traslladar al Ministeri de Medi Ambient les inscripcions que practiquin,

així com les resolucions administratives i sentències judicials fermes que comportin modificacions en el catàleg, incloses les que afecten permutes, prevalences i resolucions que, amb caràcter general, suposin la revisió i l'actualització de les forests catalogades.

3. La inclusió al Catàleg de forests d'utilitat pública de les forests públiques a les quals es refereix l'article 13 s'ha de fer d'ofici o a instàncies del titular, i s'adopta per acord de l'òrgan competent que determini cada comunitat autònoma, a proposta del seu òrgan forestal respectiu, amb la instrucció prèvia del procediment corresponent on s'han d'escoltar l'Administració titular i, si s'escau, els titulars de drets sobre les forests esmentades.
4. L'exclusió d'una forest del Catàleg de forests d'utilitat pública només és procedent quan ha perdut les característiques per les quals va ser catalogada i es regula pel procediment que descriu l'apartat anterior. L'exclusió parcial o permuta d'una part no significativa d'una forest catalogada pot ser autoritzada per la comunitat autònoma, a proposta del seu òrgan forestal, sempre que suposi definir més bé de la superfície de la forest o una millora per a la seva gestió i conservació.
5. Amb caràcter excepcional, la comunitat autònoma, amb l'informe del seu òrgan forestal i, si s'escau, de l'entitat titular, pot autoritzar l'exclusió o la permuta d'una part d'una forest catalogada per raons diferents a les que preveu l'apartat anterior.

Article 22. Assentaments registrals de forests privades.

1. Qualsevol immatriculació o inscripció d'excés de cabuda al Registre de la propietat d'una forest o d'una finca limítrofa amb una forest demanial o ubicada en un terme municipal en el qual hi hagi forests demaniales requereix l'informe favorable previ dels titulars de les forests esmentades i, per a les forests catalogades, el de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.
2. Aquests informes s'entenen favorables si des que els sol·licita el registrador de la propietat transcorre un termini de tres mesos sense que s'hagi rebut contestació. La nota marginal de presentació té una validesa de quatre mesos.
3. Per a les forests catalogades, els informes favorables o el silenci administratiu positiu derivat de l'apartat 2 no impedeixen l'exercici per l'Administració de les accions oportunes destinades a la correcció de l'assentament registral corresponent.

Article 23. Gestió de les forests privades.

1. Les forests privades les gestiona el titular.
2. Els titulars d'aquestes forests poden contractar-ne la gestió amb persones físiques o jurídiques de dret públic o privat o amb els òrgans forestals de les comunitats autònomes on la forest radiqui.
3. La gestió d'aquestes forests s'ha d'ajustar, si s'escau, a l'instrument de gestió o planificació forestal corresponent. L'aplicació dels instruments esmentats l'ha de supervisar l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

Article 24. Classificació i registre de forests protectores.

1. Les comunitats autònomes poden qualificar de protectores, a instància del propietari, les forests privades que compleixin alguna de les condicions que estableix l'article 13 per a les forests públiques.
2. Les comunitats autònomes poden crear registres de forests protectores com a registres de caràcter administratiu.
3. La classificació i desclassificació d'una forest protectora, o una part d'aquesta, i la seva consegüent inclusió o la seva exclusió al registre de forests protectores l'ha de fer l'òrgan forestal de la comunitat autònoma corresponent, amb l'informe previ del propietari.
4. Les comunitats autònomes han d'informar el Ministeri de Medi Ambient, almenys una vegada l'any, de la inclusió de forests als registres de forests protectores.

Article 26. Límit a la segregació de forests.

Són indivisibles, excepte per causa no imputable al propietari, les parcel·les forestals d'una superfície inferior al mínim que estableixen les comunitats autònomes.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades les lleis següents:
 - a) Llei de 10 de març de 1941, sobre el patrimoni forestal de l'Estat.
 - b) Llei de 8 de juny de 1957, forestal.
 - d) Llei 81/1968, de 5 de desembre, sobre incendis forestals.
 - e) Llei 22/1982, de 16 de juny, sobre repoblacions gratuïtes amb càrrec al pressupost de l'ICONA en terrenys inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública.
 - f) Llei 5/1977, de 4 de gener, de foment de la producció forestal.